

Pregó Carnestoltes 2014

de David Soler-Ortínez

Rei Carnestoltes: Estimats igualadins,
estimades igualadines,
un any més he tornat
a la vostra ciutat!

Aquest any venim d'abans,
som tota la tropa de *mitjans* del segle XIX,
i des de la patum fins els obrers
us farem oblidar que no som res nou.

El motiu que ens apropa
no és un altre que l'Ateneu Igualadí,
que els 150 anys d'història que l'avalen
justifiquen perquè encara és aquí.

Però no ens tingueu por de valent!
Que som com aquell famós detergent:
Venimos del "pasado"
para traeros algo mejor.

Bisbe: Jo no ho hauria dit més bé...
Del passat us hem portat
una llei en contra l'avortament,
perquè no parir és un pecat
i perquè una dona mai pugui decidir lliurement!

Militar: *Y eso no es todo, señores...*
Us duem de l'any de la picor
prohibicions i restriccions,
perquè no hi hagi cap manifestació
que permeti al poble la lliure expressió!

Mestre: Amics i amigues,
no feu cas d'aquests dos babaus,
no tot allò que ve d'abans
us ha de fer sentir menys humans.

Doneu-me uns segons perquè us expliqui
què és i què ha estat l'Ateneu Igualadí,
doncs precisament va ser la classe obrera
qui el va iniciar amb gran fal·lera.

Va ser a l'any 1863,
quan quatre obrers igualadins
van creure en la necessitat
que tot obrer pogués ser culturitzat.

Sota d'aquest principi de solidaritat,
d'afany d'aprendre, créixer i instruir,
es va inaugurar en ple carrer Sant Magí,
l'Ateneu Igualadí.

Els orígens no van ser fàcils,
ja que cal situar-nos a *mitjans* del segle XIX,
quan aquesta entitat va créixer mica en mica,
enmig d'una gran crisi econòmica.

Rei Carnestoltes: Mestre, deixi en pau aquesta gent!
No veu que si han vingut fins aquí,
no és perquè es vulguin avorrir?

Escolteu-me tots! Oblideu-vos de la crisi,
dels mals moments i els entrebancs.
Avui entre tots brindem amb cava
perquè no ens deprimeixin ni els dels bancs!

Us vull veure ben disfressats,
sense vergonyes ni altres conyes,
que un dia és un dia
i per carnaval ja se sap que tot si val!

Militar: Ep!!!
Però si enxampo algun igualadí
camuflat amb un *traje* de guàrdia civil
avisaré en Fernández-Díaz
perquè l'engarjoli fins l'abril!

I encara que avui jo parli català,
a l'escola vull menys conya.
El castellà cal imposar
com bé diu el model *Wertià*

Mestre: Mantinguem la calma, companys.
No ens poséssim pas nerviosos.
La nostra llengua i la nostra escola
no han de patir cap giravolta.

Amb els 150 anys d'història de la nostra entitat
us ben asseguro que forts cops hem superat.
Ni l'incendi del 1873 o la clausura franquista
han pogut emboirar-nos la vista.

Obrer: I ara més que mai hem de tenir clar cap on anem.
Mantinguem els nostres valors d'equitat
i tinguem la mentalitat ben oberta!
perquè malgrat les coses hagin canviat
encara hem de superar molts obstacles que ens recorden el passat.

Força i empenta a la nostra entitat!
Que amb tots aquests anys hi han passat grans personalitats.
Des d'Àngel Guimerà fins a Josep Puig i Ferrater,
passant per Ventura Gassol i Carles Pi i Sunyer.

Rei Carnestoltes: Que no s'apagui doncs aquesta llum!
Però estic tranquil perquè ja m'han explicat
que l'Ateneu avui en dia
agrupa i promou activitats i entitats.

Alcalde: Tots ben callats!
Ara deixeu-me parlar a mi,
que per alguna cosa sóc l'alcalde.
I amb tots els meus diners m'he de fer valdre.

Sé que venim de fa molt temps,
i que a alguns podreu riure del meu vestit,
però per molta gràcia que us faci el nostre carro
us ben asseguro que és més ràpid que l'hispano.

Rei Carnestoltes: Senyor Alcalde, malgrat la seva pasta,
avui només ens importa tota aquesta festa.
Per tant deixi'm ser jo
qui digui les darreres paraules d'aquest pregó.

Igualadins i igualadines! la ciutat és només vostra,
i vostres també ho són els carrers i la memòria.
Si després de tants anys encara som aquí
és per recordar-vos que dia a dia es fa el camí.

Acabo amics meus
tot desitjant-vos una bona farra.
i prometent-vos que l'any que ve
estigueu ben segurs que tornaré!

Tots: Bon carnestoltes!